ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 20.01.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

37

VYHLÁŠKA
ministerstva spravedlnosti České republiky
ze dne 23. prosince 1991
o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy

Ministerstvo spravedlnosti České republiky stanoví podle § 62 odst. 2 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, podle § 391 a § 391a odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, podle § 374a a čl. III bodu 12 občanského soudního řádu č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a § 71 písm. b) zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání:

ČÁST PRVNÍ
Organizace práce u soudů

§ 1
Základy organizace

Základem vnitřního uspořádání soudů jsou soudní oddělení vytvořená podle senátů (samosoudců). Administrativní a jiné kancelářské práce pro jedno nebo více oddělení provádí soudní kancelář. Dále jsou zřízeny společné útvary vykonávající úkony pro celý soud.

§ 2
Rozvrh práce

(1) Rozdělení prací u soudů je stanoveno na kalendářní rok rozvrhem práce; v rozvrhu práce je třeba stanovit i zastupování soudců.

(2) V případě dlouhodobé nepřítomnosti soudce nebo výrazných rozdílů v pracovním vytížení určí předseda soudu rozsah přesunu agendy do jiného oddělení.

(3) V případě náhlé překážky bránící soudci provést jednotlivé úkony v řízení, může předseda soudu jimi pověřit jiného soudce.

(4) Opatření podle odstavců 2 a 3 provádí předseda soudu v souladu se stanoveným zastupováním v rozvrhu práce, pokud zajištění řádného chodu soudu nevyžaduje jiný postup. Stejně postupuje i v případě vyloučení soudce (§ 16 o. s. ř., § 31 tr. ř.).

§ 3
Úkony mimo soudní budovu

(1) Má-li být některý úkon soudu vykonán mimo pracoviště soudu v budově státního orgánu nebo státního ústavu, zařízení, podniku nebo jiné právnické osoby, je nutno úkon předem dohodnout s jejich vedoucím.

(2) Ve vojenských objektech nebo v objektech ozbrojených sborů může soud vykonat úkon jen se svolením příslušného velitele.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se neužije, jde-li o provedení důkazu ohledáním.

(4) Soudní úkony v budovách a místnostech těch osob, které používají diplomatické výsady a imunity, mohou být provedeny jen potud, pokud to připouští mezinárodní právo. O takových úkonech musí soud včas vyrozumět ministerstvo spravedlnosti České republiky (dále jen „ministerstvo“) a federální ministerstvo zahraničních věcí a požádat je o vyslání zástupce k takovému úkonu.

(5) Soudní úkony v budovách Federálního shromáždění, České národní rady a Slovenské národní rady a místech, kde jednají, se řídí zvláštními předpisy.[1])

ČÁST DRUHÁ
Vymezení úkolů

§ 4
Okruh soudních pracovníků

Úkoly výkonu soudnictví u okresních a krajských soudů plní soudci, přísedící, justiční (notářští) čekatelé a pracovníci odborného aparátu soudů.

§ 5

(1) Pracovníci odborného aparátu soudů jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s výkonem soudnictví. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení pracovního poměru.

(2) Povinnosti zachovávat mlčenlivost může pracovníka odborného aparátu zprostit předseda soudu.

§ 6
Jednoduché úkony konané justičními (notářskými) čekateli, soudními tajemníky a vedoucími soudní kanceláře

(1) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby v trestních věcech samostatně vykonávali tyto jednoduché úkony vyhrazené podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):

a) dožádání v jednoduchých věcech,

b) doručování soudních písemností osobám ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody a sepisování protokolu o tomto úkonu,

c) sepisování podání, včetně návrhů a opravných prostředků v jednoduchých věcech,

d) rozhodnutí o vrácení věci důležité pro trestní řízení po právní moci rozhodnutí ve věci samé,

e) rozhodnutí o povinnosti odsouzeného hradit náklady trestního řízení stanovené paušální částkou a náklady spojené s výkonem vazby a o povinnosti odsouzeného nahradit odměnu a hotové výdaje uhrazené ustanovenému obhájci státem,

f) opatření potřebná k výkonu trestu odnětí svobody,

g) rozhodnutí o započtu vazby a trestu,

h) opatření ve věcech výkonu trestu propadnutí majetku,

i) výzva k zaplacení peněžitého trestu nebo pořádkové pokuty a opatření související s prováděním výkonu rozhodnutí o nich,

j) opatření potřebná k výkonu jiných uložených trestů,

k) opatření k výkonu ochranného léčení, ochranné výchovy a zabrání věci,

l) zajišťování podkladů pro rozhodnutí o osvědčení při podmíněném odsouzení, podkladů v řízení o podmíněném propuštění, o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti a od výkonu zbytku trestu zákazu pobytu, podkladů pro rozhodnutí o změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody a zahlazení odsouzení,

m) vyrozumění o podmíněném propuštění a o zahlazení odsouzení,

n) podávání dalších dodatečných zpráv rejstříku trestů,

o) rozhodnutí o výši odměny ustanoveného obhájce a o znalečném a tlumočném,

p) účast při návštěvách obviněných ve vazbě,

q) kontrola korespondence obviněných.

(2) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby v občanskoprávních věcech samostatně vykonávali tyto jednoduché úkony vyhrazené podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):

a) sepisování jednoduchých podání, včetně návrhů a odvolání,

b) úkony ve věcech nezletilých, v opatrovnických věcech osob zbavených způsobilosti k právním úkonům nebo omezených ve způsobilosti k právním úkonům a osob nepřítomných nebo neznámých, jakož i úkony v těchto věcech směřující k přípravě rozhodnutí soudce,

c) řízení o určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů,

d) výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, přikázáním pohledávky nebo prodejem movitých věcí s výjimkou odkladu výkonu rozhodnutí podle § 266 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g) a h) o. s. ř.,

e) vydávání platebních rozkazů, bylo-li výslovně vydání platebního rozkazu navrženo v návrhu na zahájení řízení, a v těchto případech rozhodování o opožděně podaných odporech a o zrušení platebního rozkazu, který nelze doručit,

f) vyřizování dožádání v jednoduchých věcech s výjimkou dožádání ve styku s cizinou,

g) rozhodování o vrácení záloh složených v občanském soudním řízení,

h) rozhodování ve věcech soudních poplatků, pokud nejde o rozhodování při jednání.

(3) Předseda soudu může pověřit justiční čekatele a soudní tajemníky, aby v obchodních věcech samostatně vykonávali tyto jednoduché úkony vyhrazené podle zákonů o soudním řízení předsedovi senátu (samosoudci):

a) sepisování jednoduchých podání, včetně návrhů a odvolání,

b) vyřizování dožádání v jednoduchých věcech s výjimkou dožádání ve styku s cizinou,

c) vydávání platebních rozkazů, bylo-li výslovně vydání platebního rozkazu navrženo v návrhu na zahájení řízení a v těchto případech rozhodování o opožděně podaných odporech a o zrušení platebního rozkazu, který nelze doručit,

d) rozhodování o vrácení záloh složených v občanském soudním řízení,

e) rozhodování ve věcech soudních poplatků, pokud nejde o rozhodování při jednání,

f) vyřizování jednoduchých věcí obchodního rejstříku,

g) vydávání úředních opisů, výpisů nebo potvrzení z obchodního rejstříku.

(4) Soudní tajemníci a justiční čekatelé mohou na pověření předsedy soudu provádět v trestním řízení podle pokynů předsedy senátu (samosoudce) i jiné úkony související s výkonem rozhodnutí.

(5) Předseda soudu může pověřit některé pracovníky odborného aparátu nebo justiční čekatele, jestliže to považuje pro snížení pracovního zatížení soudců bez újmy kvality a hospodárnosti prací za účelné, aby vyhotovovali statistické listy a prováděli v určeném rozsahu další práce v oboru statistiky.

(6) Předseda senátu (samosoudce), jemuž byla věc přikázána podle rozvrhu práce, dohlíží na to, aby úkony, které vykonává pracovník tím pověřený podle odstavců 1 až 3, byly správně a včas prováděny.

(7) Oprávnění justičních čekatelů podle předchozích odstavců se vztahuje obdobně na notářské čekatele po dobu, kdy vykonávají soudní praxi.

(8) Oprávnění soudních tajemníků podle jiných předpisů není dotčeno.

(9) Vedoucí soudní kanceláře vykonávají vedle dalších úkolů uvedených v jiných ustanoveních samostatně zejména tyto práce:

a) sepisují do protokolu podání a ústní prohlášení účastníků řízení o udělení, odvolání nebo výpovědi plné moci, učiněná mimo jednání, a oznamují odvolání nebo výpověď plné moci účastníkům řízení,

b) přijímají do protokolu žádosti o osvobození od soudních poplatků (§ 138 o. s. ř.) a o ustanovení zástupce, byla-li žádost podána mimo jednání,

c) vyznačují doložku vykonatelnosti na stejnopisy rozhodnutí.

§ 7
Opravný prostředek proti rozhodnutí justičního čekatele nebo soudního tajemníka

(1) Proti rozhodnutí vydanému justičním čekatelem nebo soudním tajemníkem ve věcech uvedených v § 6 odst. 1 až 3 lze podat opravný prostředek za stejných podmínek jako proti rozhodnutí předsedy senátu (samosoudce). Podaný opravný prostředek se však předloží nejprve předsedovi senátu (samosoudci), který o něm v občanskoprávních a obchodních věcech rozhodne, má-li za to, že se mu má zcela vyhovět (§ 374 odst. 3 o. s. ř.), v trestních věcech, má-li za to, že se mu má vyhovět a nedotkne-li se změna původního rozhodnutí práv jiné osoby [§ 146 odst. 1 trestního řádu (dále jen „tr. ř.“)], jinak jej předloží soudu druhého stupně, aby o něm rozhodl.

(2) Rozhodne-li předseda senátu (samosoudce) o opravném prostředku sám, považuje se i jeho rozhodnutí za rozhodnutí soudu prvního stupně; proti němu přísluší opravný prostředek podle obecných ustanovení o řízení před soudy.

ČÁST TŘETÍ
Nahlížení do obchodního rejstříku

§ 8

Do obchodního rejstříku lze nahlížet a pořizovat z něho opisy a výpisy v úředních hodinách pod dozorem pověřeného pracovníka soudu. Místnosti k tomu určené musí být zřetelně označeny a uvedeny na orientační tabuli soudu.

ČÁST ČTVRTÁ
Jednání soudu

§ 9
Předložení stejnopisů účastníky

V občanském soudním řízení mohou účastníci pro urychlené vyřízení věci předložit soudu současně s podáním též vyhotovení a potřebné stejnopisy rozhodnutí, jehož vydání navrhují a které má soud vydat bez slyšení účastníků. Tato vyhotovení soud po případném doplnění využije k vydání rozhodnutí.

§ 10
Seznam projednávaných věcí

Vedoucí soudní kanceláře učiní opatření, aby seznam všech věcí, v nichž je nařízeno jednání, hlavní líčení nebo veřejné zasedání na týž den, byl vyvěšen na dveřích jednací síně. V seznamu se uvedou spisová značka, jména a příjmení účastníků nebo obžalovaných a doba jednání.

Důstojnost soudního jednání

§ 11

(1) Před zahájením jednání vyvolá zapisovatel přede dveřmi jednací síně hlasitě a srozumitelně věc, která bude projednávána. Zároveň předběžně zjistí, zda se dostavily osoby, které byly k jednání obeslány a vyzve je ke vstupu do jednací síně. Vyvolání věci tímto způsobem může být nahrazeno vhodným technickým zařízením. Není přípustné, aby se kromě soudních osob někdo další zdržoval v jednací síni před vyvoláním věci.

(2) Do jednací síně se vstupuje s nepokrytou hlavou; to se nevztahuje na příslušníky ozbrojených sborů ve službě a na ženy.

§ 12

(1) Při použití svěracích pout, předváděcích řetízků a dalších zajišťovacích prostředků předváděných osob se orgány Sboru nápravné výchovy řídí zvláštními předpisy.

(2) Po dobu přítomnosti v jednací síni se předvedeným zajišťovací prostředky snímají. Ponechat, případně je znovu přiložit, lze jen na pokyn předsedy senátu (samosoudce). Při rozhodování o takovém opatření zváží předseda senátu (samosoudce) zejména, zda podle dostupných informací o předváděném je dáno důvodné podezření z pokusu o útěk, napadení přítomných osob nebo jiného násilného jednání. Ponechání nebo znovu přiložení zajišťovacích prostředků se uvede v protokolu o jednání.

§ 13

(1) Při příchodu nebo odchodu senátu (samosoudce) povstanou osoby přítomné v jednací síni. Jestliže není k dispozici poradní síň, musí být soudní osoby v úředním oděvu a na svých místech již při vyvolání věci.

(2) K senátu (samosoudci) se mluví jen ve stoje. Předseda senátu (samosoudce) však může dovolit osobám, jejichž věk nebo zdravotní stav to odůvodňuje, aby při přednesech i výpovědi seděly.

(3) Ve stoje vyslechnou všichni přítomní, včetně soudních osob, vyhlášení výroku rozsudku. Jinak během jednání sedí všichni přítomní včetně soudních osob na svých místech.

(4) Klást otázky a vyjadřovat se lze jen se souhlasem nebo na pokyn předsedy senátu (samosoudce).

(5) Slovní projevy soudců i ostatních osob, kterým bylo uděleno slovo, musí být hlasité a srozumitelné.

(6) Osoby přítomné v jednací síni jsou povinny zdržet se všeho, co by mohlo narušit průběh soudního jednání, včetně projevování souhlasu nebo nesouhlasu s průběhem jednání, výpovědí osob, s vyhlášenými rozhodnutími aj.

(7) Účastníků a jejich právním zástupcům je třeba umožnit, aby se v průběhu soudního jednání navzájem poradili o svých stanoviscích a návrzích. Za tím účelem je možno jednání na přiměřenou dobu přerušit.

(8) Kouření nebo požívání jídel a nápojů v jednací síni je zakázáno.

§ 14

(1) V jednací síni se všem, s výjimkou osob mladších patnácti roků, vyká.

(2) Soudní osoby i ostatní přítomné osoby se vzájemně oslovují „pane-paní-slečno“, s připojením funkce či procesního postavení, ve kterém oslovený vystupuje, nebo jeho akademického titulu. Pouze osoby mladší patnácti roků, lze oslovit, jeví-li se to účelným pro překonání jejich ostychu, jen jménem.

(3) V případě, že je nezbytné rozlišit osoby se stejným procesním postavením, lze oslovení podle předchozího odstavce doplnit i příjmením konkrétní osoby.

§ 15

(1) Před vyhlášením rozhodnutí se senát odebere do poradní síně. Není-li k dispozici poradní síň, vyzve předseda senátu přítomné, aby jednací síň opustili.

(2) Před návratem soudu z poradní síně zařídí zapisovatel, aby účastníci jednání zaujali opět svá místa v jednací síni. Konala-li se porada přímo v jednací síni, vyzve zapisovatel po skončení porady účastníky k návratu do jednací síně, případně se k výzvě využije vhodné technické zařízení.

(3) Obdobně jako senát může postupovat i samosoudce.

§ 16

(1) Před vyhlášením rozsudku vyzve předseda senátu (samosoudce) přítomné, aby povstali. Sám vyhlašuje rozsudek až do konce výrokové části rovněž ve stoje, důstojným způsobem, plynule a hlasitě.

(2) Po vyhlášení výrokové části rozsudku vyzve předseda senátu (samosoudce) přítomné, aby usedli, a sám, rovněž vsedě, rozsudek odůvodní a dá potřebné poučení. I odůvodnění rozhodnutí musí být předneseno srozumitelně a přesvědčivě.

(3) Obdobně se postupuje i při vyhlašování výroku a odůvodnění usnesení s tím rozdílem, že se celé usnesení vyhlašuje vsedě.

(4) Po úplném vyčerpání obsahu jednání prohlásí předseda senátu (samosoudce) jednání za skončené a vyzve přítomné, aby se vzdálili z jednací síně.

§ 17

(1) Jestliže je veřejnost vyloučena, oznámí se takové rozhodnutí senátu (samosoudce) zřetelně na dveřích jednací síně zároveň se zákazem vstupu nepovolaným osobám.

(2) Jestliže lze očekávat, že občané projeví o projednání některé věci větší zájem, učiní předseda senátu (samosoudce) za součinnosti správy soudu opatření k důstojnému průběhu jednání. Zejména nařídí projednání věci do vhodné jednací síně s přihlédnutím k rozsahu předpokládaného zájmu i možnostem soudu.

Některé další úkony soudu

§ 18
Přibrání tlumočníka

(1) Jedná-li občan před soudem v jiném než českém nebo slovenském jazyce, přibere soud tlumočníka. Tlumočník může být zároveň zapisovatelem. Tato okolnost se poznamená v protokolu.

(2) Podle ustanovení odstavce 1 se postupuje obdobně i při výslechu osob hluchých, němých nebo hluchoněmých, nelze-li se s nimi dorozumět jiným spolehlivým způsobem.

§ 19
Předvolání některých osob k soudním úkonům

(1) Příslušník ozbrojených sil a ozbrojených sborů v činné službě se předvolává prostřednictvím svého nadřízeného. Není-li znám útvar, ve kterém voják koná službu, předvolává se prostřednictvím posádkové správy; není-li známa, prostřednictvím okresní vojenské správy.

(2) Osoba ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě se předvolává prostřednictvím nápravně výchovného ústavu nebo věznice se žádostí o její předvedení. Je-li předvolaná osoba ve vazbě v jiné věci, je třeba k žádosti připojit písemný souhlas příslušného orgánu (prokurátora, předsedy senátu, samosoudce) s předvedením.

(3) Osoba v ústavní péči se předvolává prostřednictvím tohoto ústavu (zdravotnického zařízení), který také zajistí její předvedení. Vyžaduje-li to bezpečnost pracovníků tohoto ústavu (zdravotnického zařízení), učiní ústav (zdravotnické zařízení) sám opatření, aby byla při předvedení osoby v ústavní péči zajištěna bezpečnost jeho pracovníků.

§ 20
Zasílání soudních písemností v některých případech

(1) Písemnost určená tomu, na němž se vykonává trest odnětí svobody nebo který je ve vazbě, doručuje se prostřednictvím nápravně výchovného ústavu a věznice, ve které je umístěn, nebo při nutném urychlení i osobně pověřeným pracovníkem soudu.

(2) Osobě v ústavní péče se doručuje prostřednictvím správy příslušného zařízení. Obdobně se postupuje u chovance domova mládeže a jiného kolektivního zařízení pro mládež.

(3) Písemnost určená tomu, kdo požívá diplomatické výsady a imunity, nebo tomu, kdo je v jeho bytě, anebo komu má být písemnost doručena v budově nebo místnosti chráněné diplomatickou imunitou, předloží se ministerstvu k dalšímu opatření.

(4) Písemnost určená příslušníku ozbrojených sil a ozbrojených sborů v činné službě, který není hromadně ubytován ve vojenských objektech nebo objektech ozbrojených sborů, doručuje se přímo; v ostatních případech se doručuje prostřednictvím jeho nadřízeného. Není-li znám útvar, ve kterém voják koná službu, doručuje se písemnost prostřednictvím posádkové správy; není-li známa, prostřednictvím okresní vojenské správy.

§ 21
Protokoly v řízení před soudem

(1) Protokol o jednání se diktuje hlasitě, aby přítomní diktované znění slyšeli, pokud zákon nepřipouští jiný postup.[2]) Předseda senátu (samosoudce) může vyslýchanému, zejména jde-li o znalce, dovolit, aby svou výpověď do protokolu nadiktoval. Tato okolnost se zaznamená v protokolu.

(2) Pokud to zákony o řízení před soudcem připouštějí, může být protokol o jednání vyhotoven podle nahlas diktovaného znění těsnopisem nebo záznamovou technikou; o tom se k protokolu připojí doložka, v níž se uvede jméno a příjmení pracovníka, který protokol podle záznamu vyhotovil. Předseda senátu (samosoudce) je povinen ověřit, zda obsah vyhotoveného protokolu je totožný s obsahem záznamu a správnost vyhotovení protokolu potvrdí svým podpisem. Pokud zákony o řízení před soudem nestanoví jinak, není třeba záznam uchovávat. Je-li protokol o jednání vyhotoven tímto způsobem, lze upustit od přítomnosti zapisovatele při jednání, s výjimkou hlavního líčení, veřejného a neveřejného zasedání.

(3) Byl-li při jednání, o němž je pořizován protokol podle odstavce 2, uzavřen smír nebo dohoda rodičů o výchově a výživě nezletilého dítěte, nadiktuje předseda senátu jeho znění do záznamu. Zároveň musí být při jednání vyhotovena příloha protokolu o jednání, která obsahuje označení soudu, spisovou značku projednávané věci, datum a úplné znění smíru; předseda senátu, účastníci řízení a zapisovatel, pokud byl k jednání přizván, ji podepíší. Příloha se po přepisu protokolu o jednání k němu trvale připojí.

(4) Není-li poradě o hlasování přítomen zapisovatel, sepíše a zalepí protokol o hlasování předseda senátu nebo jím pověřený člen senátu; v protokolu se vyznačí, kdo jej sepsal a podepíší jej všichni členové senátu.

(5) Protokol o výpovědi toho, kdo nevypovídá v českém nebo slovenském jazyce, zapíše se v některém z těchto jazyků. Záleží-li na doslovném znění výpovědi, zapíše zapisovatel nebo tlumočník její příslušnou část pokud možno také v jazyce, jímž vyslýchaný vypovídal.

(6) Protokol o hlasování smí otevřít jen předseda senátu u nadřízeného soudu při rozhodování o řádném opravném prostředku a předseda senátu nejvyššího soudu při rozhodování o stížnosti pro porušení zákona a dovolání, jakož i soudce pověřený vyhotovením rozsudku; po nahlédnutí jej opět zalepí, opatří otiskem kulatého úředního razítka a otevření potvrdí svým podpisem.

(7) Protokol o hlasování se nesepisuje, jde-li o jednoduchá rozhodnutí, na kterých se senát usnesl jednomyslně a kterým předcházela porada pouze v jednací síni bez přerušení jednání; v protokole o jednání se v takovém případě poznamená, že usnesení bylo učiněno bez přerušení jednání.

§ 22
Použití úředního razítka

Otiskem kulatého úředního razítka opatřuje soud zejména opisy (stejnopisy) vyhotovení soudních rozhodnutí, listiny o pověření výchovou a zastupováním nezletilého, o ustanovení opatrovníkem, úřední potvrzení (vysvědčení), doložku o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí,

nařízení výkonu trestu a ochranných opatření, příkaz k zatčení, příkaz k přijetí do vazby a příkaz k propuštění z vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody, žádost o vypátrání pobytu osob, opatření o ustanovení obhájce, jakož i všechny písemnosti určené pro soudy nebo jiné orgány v cizině.

§ 23
Vyznačení právní moci

Jakmile soudce zjistí, že rozhodnutí nabylo právní moci, zaznamená to na vyhotoveném rozhodnutí založeném ve spise s uvedením dne, kdy nastala právní moc, a připojí svůj čitelný podpis a datum vyznačení. Nabylo-li rozhodnutí právní moci jen zčásti, je to nutno v záznamu přesně vyjádřit. Když byl podán návrh na doplnění rozsudku, není to na překážku tomu, aby byla vyznačena právní moc rozhodnutí.

§ 24
Doložka o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí

(1) Na žádost toho, komu byl stejnopis rozhodnutí doručen dříve než rozhodnutí nabylo právní moci, vyznačí soud na předloženém stejnopisu rozhodnutí doložku o právní moci.

(2) Na žádost toho, komu byl doručen stejnopis rozhodnutí, vyznačí soud na předloženém rozhodnutí doložku vykonatelnosti rozhodnutí.

(3) Podání návrhu na doplnění rozsudku není na překážku připojení doložky o právní moci a doložky vykonatelnosti rozhodnutí.

§ 25
Stejnopis podání

(1) Písemná podání je nutno předložit soudu v tolika stejnopisech, kolik je jich třeba, aby po jednom stejnopisu mohl dostat soud a každý, komu se mají tyto písemnosti doručit.

(2) Nepředloží-li účastník ve stanovené lhůtě potřebný počet stejnopisů písemného podání, ačkoliv byl k tomu vyzván, může tyto stejnopisy vyhotovit soud na účastníkův náklad; na to musí být účastník ve výzvě upozorněn. Náklady se vyznačí v seznamu nákladů.

§ 26
Rekonstrukce spisu

(1) Spisy, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily, rekonstruuje, jestliže je to třeba, na návrh nebo bez návrhu podle záznamů v rejstřících a jiných evidenčních pomůckách soud, který ve věci konal řízení v prvním stupni. O tom pořídí záznam, v němž vyznačí den podání návrhu, data všech jednání, data rozhodnutí ve věci, údaj, zda byl, kým byl a kdy byl podán opravný prostředek a způsob jeho vyřízení. Údaje o soudních poplatcích se nevyznačují.

(2) Soud pořídí ověřené opisy stejnopisů vyhotoveného rozhodnutí nebo jiných písemností, které má sám, nebo které si vyžádá od jiného soudu nebo jiného státního orgánu. Na ověřených opisech stejnopisů připojí doložku, že opis nahrazuje zničenou nebo ztracenou listinu. Za tím účelem může uložit účastníkům, jejich zástupcům a třetím osobám, aby předložili stejnopisy podání, opisy rozhodnutí a jiné písemnosti; tyto listiny soud po opatření ověřeného opisu vrátí.

(3) Nestačí-li prostředky uvedené v odstavci 2, soud provede potřebná šetření, zejména za účelem osvědčení toho, jak výpovědi byly protokolovány, vyslechne osoby, jež byly vyslechnuty jako účastníci, svědci, znalci, popřípadě provede jiná osvědčení a výsledek těchto šetření zachytí v protokole o rekonstrukci. Protokolem o rekonstrukci se nahrazují listiny, zejména různá podání,

protokoly o jednání a přílohy. Opis protokolu o rekonstrukci se doručí známým účastníkům. Vznesou-li účastníci námitky proti znění protokolu, soud je k němu připojí.

§ 27
Vydávání úředních potvrzení

Předseda senátu (samosoudce) může na žádost těch, kteří to potřebují k uplatnění nebo hájení svých práv, vydat úřední potvrzení o skutečnostech známých ze spisu, popřípadě opis některé písemnosti po zaplacení soudního poplatku.

§ 28
Vyžadování součinnosti od policie a jiných orgánů

(1) Soudy jsou oprávněny vyžadovat od orgánů obcí, okresních úřadů, orgánů policie i od jiných orgánů a organizací součinnost při plnění svých úkolů, a to zejména sdělování skutečností, které mají význam pro soudní řízení a rozhodování (§ 8 tr. ř., § 128 o. s. ř.).

(2) Od orgánů obcí a okresních úřadů lze vyžadovat zejména zprávy o chování, majetkových a sociálních poměrech obviněného a účastníků řízení a o poměrech mladistvého, které mají podklad ve vlastních poznatcích těchto orgánů.

(3) Od orgánů policie mohou soudy vyžadovat zejména zprávy o chování obviněného a účastníků řízení, o chování podmíněně odsouzeného a podmíněně propuštěného z výkonu trestu odnětí svobody ve stanovené zkušební době a o chování odsouzeného pro účely rozhodnutí o zahlazení odsouzení a o pobytu a zaměstnání osob. Je-li toho třeba, orgány policie na žádost soudu provádějí pátrání po pobytu osoby.

(4) Od zaměstnavatelů mohou soudy vyžadovat zprávy o chování jejich pracovníků v zaměstnání a o jejich výdělkových poměrech, nebo i o dalších skutečnostech, pokud je toho třeba k soudnímu řízení a rozhodnutí.

ČÁST PÁTÁ
Náhrada nutných výdajů osobám zúčastněným na řízení

§ 29

(1) K hotovým výdajům účastníka náleží jízdné, stravné a nocležné.

(2) Podklady pro výpočet ztráty na výdělku účastníka, který je v pracovním poměru nebo v poměru obdobném pracovnímu poměru nebo pracovnímu vztahu, tvoří průměrný čistý výdělek vypočtený podle zvláštního předpisu.[3]) Výši průměrného čistého výdělku prokáže účastník potvrzením zaměstnavatele, u něhož pracuje, kde je uvedeno, zda a jakou částku zaměstnavatel srazí za dobu nepřítomnosti v práci, a zda účastník může nastoupit do práce na zbytek směny.

(3) U účastníka, který není v pracovním poměru nebo v poměru obdobném pracovnímu poměru, je však výdělečně činný, podklad pro výpočet náhrady za ztrátu na výdělku tvoří částka, vypočtená ze základu daně z příjmu obyvatelstva,[4]) dělená počtem pracovních hodin stanovených zvláštním předpisem[5]) připadajících na týž kalendářní rok. Výši základu daně z příjmu obyvatelstva prokazuje účastník posledním platebním výměrem orgánu vykonávajícího správu daně, jež předcházel dni, kdy je nárok na náhradu uplatňován; pokud nelze výši ztráty na výdělku tímto způsobem prokázat, přísluší účastníku náhrada za ztrátu na výdělku v částce 17 Kčs za hodinu, nejvýše však 136 Kčs za jeden den.

(4) Potřebuje-li účastník stižený těžkou tělesnou chorobou nebo vadou nebo v jiných závažných případech průvodce, tvoří nutná vydání průvodce a jeho ušlý výdělek součást nákladů řízení účastníka.

§ 30

(1) Nárok na jízdné má jen účastník, který nebydlí nebo nepracuje v místě, kde se řízení koná, nebo je předvolán z místa, kde se dočasně zdržuje.

(2) Účastníku se hradí skutečné, účelné a hospodárné cestovní výdaje veřejným hromadným dopravním prostředkem. Použil-li účastník vlastního motorového vozidla, hradí se mu jízdné jako při jízdě hromadným dopravním prostředkem s výjimkou případů podle § 32.

§ 31

(1) Jestliže účastník použil ještě také místního veřejného hromadného dopravního prostředku, hradí se mu i místní přepravné.

(2) Místní přepravné se hradí i účastníku, který bydlí nebo pracuje v místě, kde se řízení koná, jestliže použil místního veřejného hromadného dopravního prostředku.

§ 32

Vyžadují-li okolnosti případu, aby cesta byla konána jinak než veřejným hromadným dopravním prostředkem, poskytne se účastníkům při cestě náhrada podle zvláštních předpisů.[6]) Podle těchto předpisů se poskytuje stravné a nocležné.

§ 33

(1) Pro určení výše náhrady nutných výdajů a náhrady ztráty na výdělku a pro určení nákladů zákonného zástupce účastníka nebo jeho zástupce, který není advokátem nebo komerčním právníkem, pro určení nákladů opatrovníka ustanoveného účastníku, pro určení nákladů nutného průvodce (§ 29 odst. 4), jakož i pro určení výše svědečného užije se ustanovení § 29 až § 32 obdobně.

(2) O náhradách poskytovaných znalcům a tlumočníkům platí zvláštní předpisy.

ČÁST ŠESTÁ
Konkursní řízení

§ 34

(1) Soud ustaví správcem konkursní podstaty, vyrovnacím správcem nebo zástupcem správce (dále jen „správce“) osobu zapsanou v seznamu správců podle zvláštního předpisu,[7]) která má sídlo nebo trvalý pobyt v obvodu okresního soudu, v jehož obvodu je dlužníkův podnik nebo jeho trvalý pobyt; v hlavním městě Praze ustaví správcem osobu, která má sídlo nebo trvalý pobyt na území hlavního města Prahy. Z osob zapsaných do seznamu správců, které splňují předpoklady pro ustavení správcem, ustaví soud správce podle pořadí určeného zápisem do seznamu správců.

(2) Osoby, které jsou zapsány v seznamu správců podle zvláštního předpisu,[8]) mohou být ustaveny správcem nebo zvláštním správcem jen tehdy, jsou-li pro to důležité důvody a lze-li očekávat, že se správou konkursní podstaty nebude spojena jejich účast v občanském soudním řízení, řízení o soudní výkon rozhodnutí nebo ve správním řízení.

ČÁST SEDMÁ
Výkon některých rozhodnutí v trestním řízení

§ 35
Rozhodování soudu o vazbě a o příkazu k domovní prohlídce

(1) K zabezpečení povinnosti soudce (předsedy senátu) a k dodržení lhůt uvedených v § 69, 77 a 83 tr. ř. zajistí předseda okresního i krajského soudu v mimopracovní době a ve dnech pracovního volna a pracovního klidu dosažitelnost vždy jednoho soudce (předsedy senátu), kterému umožní přístup do budovy soudu, k přímé telefonní stanici, k telefaxu a do kanceláře, kde jsou uloženy spisy v neskončených trestních věcech, a použití kulatého úředního razítka. Předseda soudu rovněž oznámí příslušné prokuratuře a stálé službě okresního ředitelství Policie České republiky, resp. správě kraje Policie České republiky v obvodu soudu adresu a případně i číslo telefonní stanice, kde se určený soudce (předseda senátu) bude během trvání dosažitelnosti zdržovat. Na tuto adresu doručuje v době trvání dosažitelnosti policie, a jejím prostřednictvím i prokurátor, všechny písemnosti určené soudu, pokud se s nimi určený soudce (předseda senátu) v průběhu dosažitelnosti nedohodne jinak. Při doručení písemnosti soudce (předseda senátu) potvrdí datum a v případě nutnosti i čas převzetí.

(2) Dosažitelnost není třeba zajišťovat u těch okresních soudů, které nevydaly žádný dosud nerealizovaný příkaz k zatčení podle § 69 odst. 1 tr. ř. V těchto případech zajišťuje ostatní úkony podle tohoto ustanovení v mimopracovní době soudce, jemuž byla předsedou krajského soudu po dohodě s krajským prokurátorem určena dosažitelnost pro celý kraj nebo jeho stanovenou část (§ 26 tr. ř.).

(3) Je-li třeba v této době vyslechnout obviněného a rozhodnout o vazbě, ustanovit obhájce nebo vydat příkaz k domovní prohlídce, orgány policie nebo prokuratura o tom vyrozumí soudce (předsedu senátu) příslušného podle odstavce 1 nebo 2, který stanoví místo a dobu potřebného úkonu.

(4) Jestliže je soudci (předsedovi senátu) dodán obviněný, který byl zatčen na základě příkazu k zatčení vydaného jiným soudem, soudce (předseda senátu) přezkoumá, zda jsou splněny podmínky, pro které obviněného nelze ve lhůtě uvedené v § 69 odst. 4 tr. ř. dodat soudu, který příkaz k zatčení vydal. Jsou-li tyto podmínky splněny a orgány policie předloží příkaz k zatčení, soudce (předseda senátu) obviněného vyslechne k důvodům, pro které byl příkaz vydán, prostřednictvím příslušných orgánů policie se spojí se soudcem soudu, který příkaz k zatčení vydal, a o výslechu jej informuje faxem nebo jiným obdobným telekomunikačním prostředkem soudu, anebo dálnopisem policie. Soudce (předseda senátu) soudu, který příkaz k zatčení vydal, na základě této informace a skutečností obsažených v trestním spise rozhodne o vazbě a své rozhodnutí stejným způsobem oznámí prostřednictvím soudu provádějícího výslech obviněného.

(5) Jestliže bylo rozhodnuto, že se obviněný bere do vazby, je třeba o tom doručit příslušné spádové věznici usnesení a příkaz k přijetí do vazby. Nařizuje-li vazbu jiný soud než ten, který vydal příkaz k zatčení a rozhodl o vazbě, doručí věznici pouze příkaz k přijetí do vazby. Soud, který příkaz k zatčení vydal a rozhodl o vazbě, doručí usnesení přímo své spádové věznici.

§ 36
Peněžitá záruka

(1) Přijme-li soud nabídku peněžité záruky (§ 73a tr. ř.), stanoví současně podle povahy věci lhůtu, do které musí být peněžitá záruka složena. V nutných případech umožní obviněnému nebo jiné osobě, aby peněžitou záruku složili do pokladny soudu. Jinak těmto osobám uloží, aby

peněžitou záruku zaslaly přímo na depozitní účet soudu. To platí i pro případ peněžité záruky v cizí měně.

(2) Je-li obviněný ve vazbě a soud přijme nabídku peněžité záruky, propustí jej z vazby ihned poté, kdy byla peněžitá záruka na účet soudu složena. Výplatu částky složené na peněžitou záruku lze provést pouze na základě písemného příkazu předsedy senátu.

§ 37
Opatření k nařízení výkonu trestu odnětí svobody

(1) Jestliže odsouzený bez dostatečné omluvy nenastoupí ve stanovené lhůtě výkon trestu odnětí svobody nebo je-li obava, že uprchne, přikáže předseda senátu (samosoudce), aby odsouzený byl dodán k výkonu trestu do příslušné spádové věznice (§ 321 odst. 3 věta první tr. ř.). Jestliže pobyt odsouzeného není znám, soud to na příkazu k dodání do výkonu trestu výslovně uvede s tím, že je nutno vypátrat pobyt odsouzeného (§ 321 odst. 3 věta druhá tr. ř.). Příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody se zašle okresnímu ředitelství Policie České republiky v obvodu soudu.

(2) Byl-li pobyt odsouzeného vypátrán jinak než orgány policie nebo jestliže se odsouzený dobrovolně přihlásil k výkonu trestu, je třeba příkaz k dodání do výkonu trestu odvolat, a to u toho orgánu policie, kterému byl zaslán.

(3) U odsouzeného, který se zdržuje v cizině, se při nařízení výkonu trestu odnětí svobody postupuje podle zvláštního předpisu.[9])

(4) Vykonává-li odsouzený vojenskou základní nebo náhradní službu, vyzve ho předseda senátu (samosoudce) k nástupu výkonu trestu odnětí svobody prostřednictvím velitele (náčelníka) útvaru, kde odsouzený vykonává vojenskou službu.

(5) U mladistvého, který je v ústavní nebo ochranné výchově, zašle soud nařízení výkonu trestu odnětí svobody ústavu, v kterém je mladistvý, s tím, aby byl do výkonu trestu dodán pracovníkem ústavu. Není-li to možné zajistit, požádá předseda senátu (samosoudce) o předvedení mladistvého do výkonu trestu okresní ředitelství Policie České republiky, v jehož obvodu je ústav.

(6) Nápravně výchovný ústav pro mladistvé sdělí u trestů odnětí svobody delších tří měsíců nejméně dva měsíce před předpokládaným dnem skončení výkonu trestu odnětí svobody výchovnému nebo léčebnému zařízení, z něhož byl mladistvý dodán do výkonu trestu, výsledky převýchovy mladistvého výkonem trestu z hlediska případného propuštění z ochranné výchovy, podmíněného umístění mimo výchovné zařízení nebo zrušení ústavní výchovy.

(7) Věznice, popřípadě nápravně výchovný ústav, vrátí soudu jedno vyhotovení nařízení výkonu trestu odnětí svobody s potvrzením, že odsouzený nastoupil trest, nebo oznámí bez průtahu soudu, že trest ve stanovené lhůtě nastoupen nebyl. Je-li odsouzený ve výkonu jiného trestu odnětí svobody, potvrdí nápravně výchovný ústav příjem nařízení výkonu trestu na jednom jeho vyhotovení, uvede, kdy trest bude pravděpodobně nastoupen, a vrátí je neprodleně soudu. O přemístění odsouzeného do jiného nápravně výchovného ústavu, o zahájení ochranného léčení, o jeho útěku a dopadení, o jeho úmrtí, o přerušení výkonu trestu, o podmíněném propuštění, jakož i o tom, že byl odsouzený v důsledku výkonu uloženého trestu, udělení milosti, amnestie nebo z jiného důvodu propuštěn na svobodu, podá nápravně výchovný ústav, v němž odsouzený naposledy byl, neprodleně zprávu soudu, který rozhodl v prvním stupni; v případě podmíněného propuštění podá zprávu též soudu, který o podmíněném propuštění rozhodl.

§ 38
Podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody

(1) Byl-li povolen podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody za současného přijetí záruky zájmového sdružení občanů za nápravu obviněného, nebo soud o výchovné spolupůsobení takové zájmové sdružení požádal, v žádosti o výchovné spolupůsobení podle § 329 odst. 1 tr. ř. zájmovému sdružení občanů také sdělí, zda a jaká omezení podle § 59 odst. 2 trestního zákona (dále jen „tr. zák.“) byla obviněnému uložena. Zároveň je požádá, aby podle obsahu těchto omezení zaměřilo své výchovné působení, sledovalo, zda obviněný omezení dodržuje a podalo soudu ihned zprávu o jejich případném porušování. Rovněž požádá o sdělení změny zaměstnání nebo bydliště obviněného.

(2) Stejně soud postupuje i v případě, požádá-li zájmové sdružení občanů o výchovné spolupůsobení podle § 329 odst. 2 tr. ř.

§ 39
Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody

Obdobně jako v § 38 postupuje soud i v případech podmíněného propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

§ 40
Zajištění majetku

Rozhodl-li soud o zajištění majetku (§ 347 tr. ř.), okresní úřad podle obecně závazných právních předpisů majetek zabezpečí a pořídí jeho seznam, jehož opis zašle soudu.

§ 41
Výkon ochranného léčení ústavního

(1) Nařízení výkonu ochranného léčení ústavního zašle předseda senátu (samosoudce) zdravotnickému zařízení příslušnému podle bydliště nebo pobytu osoby, na níž má být ochranné léčení vykonáno, ve dvou vyhotoveních spolu s jedním opisem rozhodnutí, kterým bylo ochranné léčení uloženo. Po dohodě se správou zdravotnického zařízení stanoví předseda senátu (samosoudce) den, kdy má být ochranné léčení nastoupeno. Současně upozorní správu zdravotnického zařízení, že k změně ústavní formy ochranného léčení na ambulantní nebo k propuštění z ochranného léčení za podmínek § 72 odst. 5 tr. zák. může dojít jen na podkladě pravomocného rozhodnutí okresního soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává, a požádá, aby tomuto soudu byla neprodleně podána zpráva, jestliže nastanou důvody pro některé z těchto opatření. Dále požádá, aby zdravotnické zařízení sdělilo soudu, který výkon ochranného léčení nařídil, zda osoba, které bylo ochranné léčení uloženo, nastoupila ve stanovenou dobu jeho výkon.

(2) Předseda senátu (samosoudce) vyzve osobu, které bylo ochranné léčení uloženo, aby jeho výkon nastoupila v příslušném zdravotnickém zařízení ve stanoveném termínu. Není-li tato osoba způsobilá k právním úkonům, učiní tak prostřednictvím jejího zákonného zástupce. Jestliže osoba, u níž má být ochranné léčení vykonáno, není nebezpečná pro své okolí, může jí poskytnout potřebnou lhůtu k obstarání jejích záležitostí.

(3) Nenastoupí-li vyzvaná osoba výkon ochranného léčení ústavního ve stanoveném termínu nebo je-li nebezpečná pro své okolí, požádá předseda senátu (samosoudce) o její dodání do zdravotnického zařízení okresní ředitelství policie podle místa bydliště (pobytu) osoby.

§ 42
Výkon ochranného léčení ambulantního

(1) Nařízení výkonu ochranného léčení ambulantního zašle předseda senátu (samosoudce) zdravotnickému zařízení příslušnému pro tuto formu léčení podle bydliště nebo pobytu osoby, které bylo ochranné léčení uloženo, ve dvou vyhotoveních spolu s jedním opisem rozhodnutí, kterým bylo uloženo. Po dohodě se správou zdravotnického zařízení stanoví předseda senátu (samosoudce) dobu, do kdy nejpozději má být s výkonem ochranného léčení započato. Správu zdravotnického zařízení současně požádá, aby okresnímu soudu, v jehož obvodu je toto zařízení, navrhlo změnu léčby na formu ústavní, jestliže se léčená osoba odmítá podrobit ochrannému léčení nebo jestliže se ukáže další pobyt léčené osoby na svobodě nebezpečný anebo jestliže se dodatečně zjistí, že vzhledem k povaze choroby a léčebným možnostem nelze očekávat splnění účelu ochranného léčení ambulantní formou. Soud rovněž zdravotnické zařízení upozorní, že k propuštění z ochranného léčení může dojít za podmínek uvedených v § 72 odst. 5 tr. zák. jen na podkladě pravomocného rozhodnutí okresního soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává. Dále požádá, aby zdravotnické zařízení sdělilo soudu, který výkon ochranného léčení nařídil, zda osoba, které bylo ochranné léčení uloženo, se do stanovené doby přihlásila k jeho výkonu.

(2) Předseda senátu (samosoudce) vyzve osobu, které bylo ochranné léčení ambulantní uloženo, aby se k jeho výkonu přihlásila v příslušném zdravotnickém zařízení nejpozději do stanovené doby. Současně ji upozorní na následky, jestliže tak neučiní. Není-li tato osoba způsobilá k právním úkonům, učiní tak prostřednictvím jejího zákonného zástupce.

§ 43
Výkon ochranného léčení ve výkonu trestu odnětí svobody

(1) Jestliže v průběhu výkonu trestu odnětí svobody nebylo rozhodnuto o upuštění od výkonu ochranného léčení, které tu mělo být vykonáno (§ 72 odst. 6 tr. zák.), nebo odsouzený nebyl z výkonu tohoto ochranného léčení propuštěn, anebo nebylo takové léčení ukončeno (§ 72 odst. 5 tr. zák.), podá nápravně výchovný ústav dva měsíce před předpokládaným ukončením výkonu trestu odnětí svobody okresnímu soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává, zprávu o dosaženém výsledku ochranného léčení. Jestliže účelu ochranného léčení vzhledem k délce výkonu trestu odnětí svobody nebylo dosaženo, rozhodne soud o jeho pokračování ve zdravotnickém zařízení ještě před ukončením výkonu trestu.

(2) Jestliže odsouzený má být po výkonu trestu odnětí svobody předán do zdravotnického zařízení k dalšímu výkonu ochranného léčení, soud, který o pokračování v ochranném léčení rozhodl, dohodne s příslušným zdravotnickým zařízením datum nástupu ochranného léčení tak, aby bylo totožné s datem ukončení výkonu trestu odnětí svobody. Nedojde-li k předání odsouzeného do dalšího výkonu ochranného léčení, nápravně výchovný ústav jej propustí a nařízení ochranného léčení vrátí soudu. Jinak je spolu s přílohami, včetně znaleckého posudku a zprávou o dosavadním průběhu a výsledcích léčení předá zdravotnickému zařízení.

§ 44
Výkon ochranné výchovy

(1) Výchovnému zařízení, v němž má být s výkonem ochranné výchovy započato, zašle soud ve dvojím vyhotovení nařízení jeho výkonu a opis rozhodnutí, kterým byla ochranná výchova uložena, opatření doložkou o právní moci. Výkon tohoto rozhodnutí provádí soud za účasti orgánů příslušných okresních úřadů. Výchovné zařízení, v němž bylo s výkonem ochranné výchovy započato, potvrdí její nástup na jednom vyhotovení nařízení ochranné výchovy a vrátí je soudu.

(2) Výchovné zařízení, v němž se ochranná výchova vykonává, podává soudu, který ochrannou výchovu uložil, zprávu o podmíněném umístění mimo výchovné zařízení, o prodloužení ochranné výchovy, o propuštění chovance z ochranné výchovy nebo o tom, že byl předveden k výkonu trestu odnětí svobody.

ČÁST OSMÁ
Výkon rozhodnutí v občanskoprávních věcech

Oddíl první
Obecná ustanovení

§ 45

(1) O návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí rozhoduje a další řízení koná samosoudce, popřípadě v rozsahu pověření jiný pracovník soudu.

(2) Úkony, jež vyžaduje výkon rozhodnutí, provádějí pracovníci určení k tomu rozvrhem práce (vykonavatelé). Jednotlivými úkony mohou být pověřeni předsedou soudu i jiní pracovníci.

(3) Vykonavatelé jsou vázáni příkazy soudce; v případě potřeby si vyžádají od soudce pokyny.

§ 46
Působnost vykonavatelů

(1) Vykonavatelé jsou oprávněni přijmout od povinného plnění, zprostředkovat vzájemné plnění oprávněného, které souvisí s výkonem rozhodnutí a v případech stanovených zákonem provádějí všechny úkony, jichž je k výkonu rozhodnutí třeba.

(2) Vykonavatelé provádějí zejména tyto úkony:

a) soupis movitých věcí (§ 326 o. s. ř.),

b) zajištění sepsaných věcí (§ 327 o. s. ř.),

c) vydání odebraných peněz oprávněnému nebo jejich složení u soudu (§ 333 o. s. ř.),

d) provedení odhadu movitých věcí menší ceny, je-li vykonavatel schopen spolehlivě posoudit cenu věcí sám (§ 328 o. s. ř.),

e) prodej sepsaných věcí v dražbě (§ 328b odst. 3 o. s. ř.),

f) vydání výtěžku z prodaných věcí oprávněným, popř. složení výtěžku u soudu (§ 331 o. s. ř.),

g) odebrání movitých věcí se vším co k nim patří povinnému nebo tomu, kdo je ochoten je vydat, a jejich odevzdání oprávněnému (§ 345 o. s. ř.),

h) vyklizení nemovitosti, vydání movitých věcí, které mají být z vyklizovaného objektu odstraněny, povinnému nebo jejich odevzdání orgánu obce (§ 341 až 343 o. s. ř.).

§ 47
Vyrozumění účastníka o výkonu

(1) Požádá-li o to oprávněný, vyrozumí jej vykonavatel, kdy a kde bude úkon vykonán.

(2) Vykonavatel nesmí povinného vyrozumět o nastávajícím úkonu dříve, než přijde na místo úkonu, ani způsobit, aby se o tom povinný předem dozvěděl, ledaže je vyrozumění povinného před úkonem výslovně předepsáno.

(3) Nedostaví-li se oprávněný ve stanovenou dobu na místo, kde má být úkon výkonu rozhodnutí vykonán, provede se úkon v jeho nepřítomnosti, pokud zákon nestanoví, že výkon rozhodnutí lze provést jen za přítomnosti oprávněného nebo jeho zástupce.

§ 48
Opatření k zachování pořádku při výkonu rozhodnutí

Vykonavatel je oprávněn učinit opatření, jichž je třeba, aby byl při provádění výkonu rozhodnutí zachován pořádek. Osoby, které hrubě ruší výkon, může vykázat z místa jeho provádění. Jsou-li pro to důvody stanovené zvláštním předpisem,[10]) může požádat nejbližší policejní orgán o poskytnutí ochrany.

§ 49
Protokol o úkonu

(1) O každém úkonu sepíše vykonavatel stručný protokol.

(2) Protokol má zejména obsahovat:

a) označení soudu,

b) místo, čas a předmět jednání,

c) jména a příjmení soudních pracovníků, kteří se zúčastnili úkonu, jména a příjmení přítomných účastníků a jejich zástupců a jména a příjmení dalších osob, které jsou úkonu podle § 53 a 54 přítomny,

d) stručné, výstižné vylíčení průběhu úkonu, zejména podané návrhy,

e) zjištění, že usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí bylo doručeno povinnému,

f) zjištění jména, příjmení a adresy manžela povinného.

(3) Protokol musí být sepsán při skončení úkonu a pokud možno ještě na místě úkonu. Kromě vykonavatele podepíší protokol účastníci, jejich zástupci, dále ti, kteří potvrzují příjem peněz nebo věcí, a občané přibraní k úkonu; dále podepíší protokol ti, jejichž prohlášení je nutno uvést v protokolu.

(4) Výjimečně může vykonavatel sepsat protokol dodatečně podle poznámek učiněných při úkonu; protokol pak podepíše sám. Takto nelze postupovat, má-li být protokolem osvědčen příjem peněz nebo věcí nebo má-li protokol podepsat občan přibraný k úkonu nebo ten, jehož prohlášení je třeba uvést v protokolu.

(5) Jestliže se účastník nebo jeho zástupce vzdálí před podpisem, poznamená se to v protokolu; odepře-li podpis, poznamená se to v protokolu a vyznačí se důvody, které uvedl.

Oddíl druhý
Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí

§ 50
Věci, jichž se může výkon rozhodnutí týkat

(1) Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí lze provést pouze u věcí, kterými povinný může volně nakládat, nebo u věcí povinného, které má oprávněný, popřípadě někdo jiný, kdo je ochoten je vydat; předpokladem je, že vykonavatel věci prohlédl tak, aby je mohl řádně popsat.

(2) Věci, kterými může povinný volně nakládat, jsou především věci v jeho bytě a jiných jeho místnostech, popřípadě budovách, ledaže tam byly uloženy v obecném zájmu nebo tam byly uloženy, popřípadě přineseny těmi, kdo tam jsou pouze na návštěvě.

§ 51
Práva jiných osob

(1) Tvrdí-li někdo, že má k věcem povinného právo, které nepřipouští výkon rozhodnutí, nebo tvrdí-li povinný, že věci náležejí někomu jinému nebo jsou vyňaty z výkonu rozhodnutí, provede vykonavatel přesto jejich soupis, pokud nejsou jiné postižitelné věci postačující k úhradě nároku s příslušenstvím.

(2) Tvrzení povinného nebo někoho jiného podle odstavce 1 je třeba poznamenat v protokolu. Přitom uvede vykonavatel jméno, příjmení, zaměstnání a bydliště této osoby a právní důvod, ze kterého je uplatňováno právo na vyloučení věci z výkonu rozhodnutí. Vykonavatel je kromě toho povinen dát poučení, jakým způsobem lze tvrzená práva uplatnit (§ 267 odst. 1 o. s. ř.).

(3) Prohlásí-li však oprávněný, že se výkon rozhodnutí nemá vztahovat na určité předměty, je tím vykonavatel vázán. Prohlášení oprávněného, byl-li při úkonu přítomen, je třeba v protokolu poznamenat.

§ 52

(1) Není-li v nařízení výkonu rozhodnutí dán příkaz k soupisu jen určitých věcí, pojme vykonavatel do soupisu věci, kterými bude pohledávka oprávněného nejdříve uspokojena. Přitom se přihlédne i k potřebám povinného a jeho rodiny.

(2) Především je třeba pojmout do soupisu hotové peníze, a není-li jich, věci, které může povinný nejspíše postrádat. Dále se sepíší věci, které lze snadno přenést a prodat (zlaté, stříbrné a podobné předměty).

§ 53
Prohlídka bytu a osobní prohlídka povinného

(1) Vyžaduje-li to účel výkonu rozhodnutí, je vykonavatel oprávněn prohledat byt povinného a jiné místnosti, které užívá a v nichž má své věci, jeho skříně a jiné schránky a jestliže je to třeba, i šaty, které má povinný na sobě. Za účelem provedení prohlídky je ten, kdo provádí výkon, oprávněn otevřít uzavřené dveře domu povinného, dveře do jeho bytu nebo dveře jiné místnosti nebo prostory jím užívané, dveře jeho skříně a schránky, jestliže je možno zámek domu, bytu, jiné místnosti nebo skříně a schránky po otevření opět uzavřít. K otevření zámku je třeba přibrat zámečníka.

(2) Při provádění prohlídky je třeba postupovat šetrně, zejména jde-li o prohlídku šatů, které má povinný na sobě; není-li vykonavatel stejného pohlaví jako povinný, přibere si k prohlídce šatů osobu stejného pohlaví jako povinný, která prohlídku provede.

§ 54
Přibrání nezúčastněného občana

Vykonavatel přibere k provádění prohlídky a soupisu věcí nezúčastněného občana a v protokolu uvede jeho jméno, příjmení a adresu; občan protokol spolupodepíše. Přibraného občana je třeba zavázat slibem, že zachová mlčenlivost o tom, s čím se seznámil při úkonu, pokud nebude této povinnosti zproštěn; v protokole o úkonu se vyznačí, že se tak stalo [§ 49 odst. 2 písm. c)].

§ 55
Věci povinného u jiné osoby

(1) Jsou-li věci povinného u někoho jiného a ten není ochoten je vydat, nesmí vykonavatel takové věcí pojmout do soupisu.

(2) Odepře-li někdo věc vydat nebo popře-li vůbec, že věc má, omezí se úkon na to, že se takové prohlášení pojme do protokolu. Kdo učinil takové prohlášení, podepíše protokol o úkonu.

§ 56
Soupis věcí

(1) Věci, kterými může povinný volně nakládat, nebo věci povinného, které má oprávněný nebo ten, kdo je ochoten je vydat, uvedou se v soupisu jednotlivě pod pořadovými čísly a stručně se popíší.

(2) V soupisu se kromě obecných náležitostí uvede zejména:

a) zda soupis se provádí zároveň pro několik oprávněných,

b) jakého výtěžku lze prodejem jednotlivých sepsaných věcí asi dosáhnout,

c) zda sepsané věci nebyly již podle prohlášení povinného nebo někoho, kdo byl při soupisu přítomen, postiženy při výkonu rozhodnutí prováděném soudem nebo jiným státním orgánem,

d) jaké jsou podle zběžného zjištění vykonavatele osobní, majetkové a rodinné poměry povinného v rozsahu nutném pro posouzení postižitelnosti jednotlivých věcí,

e) zda sepsané věci pravděpodobně stačí k uspokojení pohledávky oprávněného, včetně příslušenství.

(3) Při soupisu se věci popíší takovým způsobem, aby bylo možno zjistit jejich totožnost a aby byla vyloučena jejich záměna.

(4) Provádí-li se soupis věcí pro další věřitele, poznamená se v soupisu především, zda a které položky se do nového soupisu pojímají ze soupisu dřívějšího a které se tam zapisují nově.

§ 57
Postup při soupisu valut, zlata a zlatých mincí

(1) Sepsané valuty[11]) a zlato ve slitcích světově obchodovatelných[12]) vykonavatel převezme a odevzdá neprodleně soudu, který je urychleně nabídne devizovému peněžnímu ústavu ke koupi.

(2) Zlato v jiné formě než ve slitcích světově obchodovatelných a zlaté mince se sepíší a prodají v dražbě.

§ 58
Zajištění sepsaných movitých věcí

(1) Sepsané movité věci kromě peněz nalezených u povinného se ponechají na místě, kde byly sepsány. Jsou-li pro to důležité důvody, převezmou se na návrh oprávněného a uloží se u uschovatele. Pokud si zajištění sepsaných movitých věcí vyžádá náklady, soud provede jejich zajištění jen tehdy, složí-li oprávněný na tyto náklady zálohu.

(2) Pokud se sepsané věci k tomu hodí (zejména vkladní knížky, cennosti), uloží se, jestliže je to nutné, u soudu nejdéle po dobu tří pracovních dnů; jinak se odevzdají tomu, kdo se zabývá

uschováním takových věcí. Při úschově věcí u soudu se postupuje obdobně podle ustanovení jednacího řádu pro státní notářství.

(3) Neurčí-li soudce již předem někoho, kdo je způsobilý a ochotný věci uschovat, určí vhodného uschovatele - s výhradou dodatečného schválení soudcem - vykonavatel. U oprávněného mohou být věci uschovány jen se souhlasem povinného.

(4) Uschovatel potvrdí převzetí věcí a podepíše soupis nebo zvláštní protokol o provedeném uschování; žádá-li o to, vydá se mu seznam věcí svěřených mu do úschovy.

(5) Se souhlasem oprávněného a povinného lze sepsané věci též uložit do místnosti povinného, která se uzamkne a klíč se uloží u soudu.

§ 59
Dražba movitých věcí

(1) Při dražbě movité věci mohou dražitelé zvyšovat podání nejméně o 50 Kčs. To neplatí, jde-li o věc, jejíž vyvolaná cena je nižší.

(2) Dražba movité věci pokračuje, dokud dražitelé na vyzvání slovy „poprvé, podruhé“ činí vyšší podání. Není-li další podání, vykonavatel upozorní dražitele, že nebude-li učiněno vyšší podání, udělí po vyzvání slovy „potřetí“ příklep.

(3) Jestliže bezprostředně po skončení postupu podle odstavce 2 neučiní žádný z dražitelů vyšší podání, vykonavatel udělí příklep tomu dražiteli, který učinil nejvyšší podání.

Oddíl třetí
Výkon rozhodnutí dražbou nemovitých věcí

§ 60

Usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí prodejem nemovité věci musí obsahovat, je-li jeho předmětem pozemek a stavby na něm, označení nemovitostí a výčet jejich součástí a příslušenství.

§ 61

Před výzvou, aby se dražilo (§ 336f odst. 1 o. s. ř.), oznámí soudce řídící dražbu:

a) výši daní a poplatků, pokud mají podle zvláštních předpisů přednostně zákonné zástavní právo [§ 337 odst. 1 písm. b) o. s. ř.],

b) prohlášení věřitelů žádajících o zaplacení dluhu v hotovosti [§ 336b odst. 2 písm. i) o. s. ř.].

§ 62

(1) Při dražbě nemovité věci (§ 336f až 336h o. s. ř.) mohou dražitelé zvyšovat podání nejméně o 1000 Kčs. Dražba nemovité věci pokračuje, dokud dražitelé na vyzvání slovy „poprvé, podruhé“ činí vyšší podání. Není-li další podání, vykonavatel upozorní dražitele, že nebude-li učiněno vyšší podání, udělí po vyzvání slovy „potřetí“ příklep.

(2) Jestliže bezprostředně po skončení postupu podle odstavce 1 neučiní žádný z dražitelů vyšší podání, soudce udělí příklep tomu dražiteli, který učinil nejvyšší podání.

§ 63

Dražitelům, kterým nebyl udělen příklep, se složená jistota po právní moci usnesení o příklepu vrátí.

Oddíl čtvrtý
Výkon rozhodnutí vyklizením

§ 64

O provedení výkonu vyrozumí vykonavatel vlastníka domu, v němž je náhradní byt (náhradní ubytování).

§ 65

Zjistí-li vykonavatel při vyklizení bytu, že ten, kdo má být vyklizen, je pro nemoc upoután na lůžko, nebo že jde o ženu v šestinedělí nebo ve vyšším stupni těhotenství a že by výkon vyklizení mohl vážně ohrozit zdravotní stav takové osoby, není provedení výkonu přípustné; není-li předloženo potvrzení lékaře anebo je-li pochybnost o správnosti takového potvrzení, vykonavatel vyžádá vyjádření odborného lékaře.

§ 66

(1) Jde-li o vyklizení bytu, u kterého povinný nemá právo na zajištění náhradního bytu nebo náhradního ubytování anebo na poskytnutí přístřeší, postupuje soud podle § 343 o. s. ř.

(2) V rozhodnutí, kterým se nařizuje vyklizení bytu, za který je třeba zajistit náhradní byt nebo náhradní ubytování anebo poskytnout přístřeší, nařídí soud výkon jen tehdy, prokáže-li oprávněný současně, že uvedené náležitosti jsou zajištěny. Neprokáže-li navrhovatel uvedené náležitosti, soud výkon sice nařídí, avšak s dodatkem, že o provedení výkonu rozhodne dodatečně, jakmile uvedené náležitosti budou prokázány.

Oddíl pátý
Jiné způsoby výkonu rozhodnutí

§ 67
Odebrání movitých věcí povinnému

(1) Výkon rozhodnutí, kterým se ukládá, aby povinný vydal nebo dodal oprávněnému věc, provede se tím, že vykonavatel ji odejme spolu s příslušnými doklady povinnému nebo tomu, kdo ji má u sebe a je ochoten ji vydat a odevzdá ji oprávněnému (§ 345 o. s. ř.). Nenajde-li vykonavatel věc u povinného, zjistí dotazem, kde věc je, popřípadě co se s ní stalo.

(2) Je-li předmětem výkonu rozhodnutí motorové vozidlo, vyrozumí vykonavatel příslušný dopravní inspektorát, u něhož je toto motorové vozidlo zapsáno v evidenci.

(3) Vyžaduje-li účel výkonu rozhodnutí, aby byla provedena osobní prohlídka povinného nebo prohlídka jeho bytu nebo jiných místností jím užívaných, postupuje se obdobně podle § 53.

§ 68
Pohledávky ze směnek a jiných listin

(1) U pohledávek ze směnek, šeků, vkladních knížek, životních pojistek znějících na jméno nebo na doručitele, u listin, které lze převést rubopisem nebo které znějí na majitele nebo doručitele, jakož i jiných listin, se provede výkon rozhodnutí tím, že vykonavatel sepíše tyto listiny podle ustanovení o soupisu movitých věcí, odejme je povinnému a odevzdá je soudu.

(2) O soupisu vkladních knížek znějících na jméno vyrozumí soud právnické osoby, které knížky vystavily.

(3) Výplata z vkladní knížky sepsané při výkonu rozhodnutí se provede, i když je knížka vázána (vinkulována) na heslo, na průkazní lístek, na přivolení třetí osoby nebo na skutečnost, o které je jisto, že nastane.

(4) Sepsané valuty odevzdá vykonavatel soudu, který je urychleně nabídne devizovému peněžnímu ústavu ke koupi.

§ 69

Provádění úkonů, jichž je třeba k zachování nebo výkonu práv ze směnek a jiných listin

(1) Přijaté peníze složí vykonavatel ihned u soudu a přijaté směnky nebo jiné listiny odevzdá neprodleně předsedovi senátu (samosoudci), aby posoudil, je-li třeba nějakého úkonu k zachování nebo výkonu práva z listiny, a vyžádá si jeho pokyn pro další postup.

(2) Je-li nutno pohledávku uplatnit návrhem u soudu, ustanoví soud k podání návrhu opatrovníka, jestliže povinný pohledávku návrhem u soudu sám neuplatní, a určí lhůtu, v níž má být návrh podán (§ 29 občanského zákoníku).

(3) Realizaci pohledávky z listiny provede vykonavatel způsobem, který určí soud.

(4) Vykonavatel nesmí odmítnout částečné placení splatné směnky nebo šeku. Při částečném placení splatné směnky nebo šeku vyznačí se to na listině a tomu, kdo platil, vydá se potvrzení. Byla-li zaplacena celá pohledávka, vydá se tomu, kdo platil, listina opatřená potvrzením o zaplacení.

§ 70

Výkon rozhodnutí srážkou ze mzdy nebo z pracovní odměny osob ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě k vymáhání výživného

(1) Je-li k vymáhání výživného nařizován výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy nebo u osob ve výkonu trestu odnětí svobody anebo ve vazbě srážkami z pracovní odměny, uvede se v usnesení též jméno a příjmení, rodné číslo a data narození všech oprávněných a kolik připadá z vymáhané částky na jednotlivé z nich. Přitom je nutno uvést přesnou adresu osoby, k jejímž rukám má být výživné poukazováno.

(2) Je-li povinná osoba ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě, je nutno v usnesení uvést též její data narození.

Oddíl šestý

Dohled nad nezletilými, ústavní výchova, pěstounská péče a dohled nad opatrovníkem osob zbavených způsobilosti k právním úkonům nebo omezených ve způsobilosti k právním úkonům

§ 71

(1) U nezletilých, nad nimiž soud nařídil dohled, vyžaduje soud prvního stupně v pravidelných obdobích, nejméně jednou za šest měsíců, zprávy o výchově nezletilého a jeho chování od příslušného orgánu péče o děti, školy nebo internátu, popřípadě požádá při nařízení dohledu o pravidelné podávání takových zpráv v určených obdobích.

(2) Byla-li nařízena ústavní výchova, nutná k převýchově nezletilého, vyžádá si soud prvního stupně od výchovného zařízení podle potřeby, nejméně však jednou ročně, zprávu o postupu převýchovy nezletilého, popřípadě se přesvědčuje o postupu převýchovy nezletilých občasnými návštěvami soudce ve výchovných zařízeních, anebo požádá o pravidelné podávání takových zpráv v určených obdobích. Přitom soud též požádá, aby mu bylo oznámeno každé přemístění nezletilého

do jiného výchovného zařízení. Může též požádat soud, v jehož obvodu se vykonává ústavní výchova, aby se soudce návštěvou ve výchovném zařízení přesvědčil o postupu převýchovy a podal dožadujícímu soudu zprávu o výsledku návštěvy.

§ 72

(1) Bylo-li dítě svěřeno do pěstounské péče, uloží soud pěstounovi, aby v určených obdobích, nejméně jednou ročně, podal soudu zprávu o svěřeném dítěti, zejména o jeho zdravotním stavu a postupu výchovy.

(2) Vyžaduje-li to stav dítěte, vyžádá si soud od orgánu péče o děti, v jehož obvodu je dítě v pěstounské péči, zprávu, jak je pěstounská péče vykonávána.

§ 73

Byl-li osobě zbavené způsobilosti k právním úkonům nebo omezené ve způsobilosti k právním úkonům ustanoven soudem opatrovník, uloží soud opatrovníkovi, aby podával podle potřeby, nejméně však jedenkrát ročně, zprávu o majetku opatrovance a o tom, jak je o něj pečováno. Údaje obsažené ve zprávě opatrovníka věrohodně přezkoumá.

ČÁST DEVÁTÁ
Závěrečná ustanovení

§ 74
Zrušují se

1. instrukce ministra spravedlnosti ČSR ze dne 5. června 1973 č. j. 417/73 - L, kterou se vydává jednací řád pro okresní a krajské soudy, reg. v částce 19/1973 Sb., ve znění instrukce č. j. 354/75 - LO, instrukce č. j. 826/78 - LO, instrukce č.j. 24/83, instrukce č. j. 852/90 - L a instrukce č. j. 1436/91 - OOD,
2. ustanovení § 10 a 11 včetně nadpisu vyhlášky ministerstva spravedlnosti České republiky č. 476/1991 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání.

§ 75

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Richter v. r.

1) Zákon č. 56/1991 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění.
Zákon ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon SNR č. 44/1989 Sb., o jednacím řádu Slovenské národní rady, ve znění pozdějších předpisů.

2) § 55 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.

3) Zákon č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku.

4) § 5 odst. 1 zákona č. 389/1990 Sb., o dani z příjmu obyvatelstva.

5) § 83 odst. 1 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

6) Vyhláška č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách, ve znění pozdějších předpisů.

7) § 2 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 476/1991 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání.

8) § 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 476/1991 Sb.

9) Instrukce ministerstva spravedlnosti České republiky č. 1000/89-L, kterou se upravuje styk s cizinou v oblasti právních vztahů a účast cizinců v řízení.

10) § 44 zákona ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

11) § 1 odst. 2 zákona č. 528/1990 Sb., devizový zákon.

12) § 2 písm. b) zákona č. 528/1990 Sb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.